

- 2:1 Kako obastre Gospod oblakom u gnevu svom kćer sionsku! Svrže s neba na zemlju slavu Izrailjevu, i ne opomenu se podnožja nogu svojih u dan gneva svog!
- 2:2 Gospod potre nemilice sve stanove Jakovljeve, razvali u gnevu svom gradove kćeri Judine, i na zemlju obori, oskvrni carstvo i knezove njegove.
- 2:3 Odbi u žestokom gnevu sav rog Izrailju, obrati natrag desnicu svoju od neprijatelja, i raspali se na Jakova kao oganj plameni, koji proždire sve oko sebe.
- 2:4 Nateže luk svoj kao neprijatelj, podiže desnicu svoju kao protivnik, i pobi sve što beše drago očima; na šator kćeri sionske prosu kao oganj gnev svoj.
- 2:5 Gospod posta kao neprijatelj; potre Izrailja, potre sve dvore njegove, raskopa sve gradove njegove, i umnoži kćeri Judinoj žalost i jad.
- 2:6 Razvali mu ogradu kao vrtu; potre mesto sastancima njegovim; Gospod vrže u zaborav na Sionu praznike i subotu, i u žestini gneva svog odbaci cara i sveštenika.
- 2:7 Odbaci Gospod oltar svoj, omrže na svetinju svoju, predade u ruke neprijateljima zidove dvora sionskih; stade ih vika u domu Gospodnjem kao na praznik.
- 2:8 Gospod naumi da raskopa zid kćeri sionske, rasteže uže, i ne odvrati ruke svoje da ne zatre, i ojadi opkop i zid, iznemogoše skupa.
- 2:9 Utonuše u zemlju vrata njena, polomi i potre prevornice njene; car njen i knezovi njeni među narodima su; zakona nema, i proroci njeni ne dobijaju utvare od Gospoda.
- 2:10 Starešine kćeri sionske sede na zemlji i čute, posule su prahom glavu i pripasale kostret; oborile su k zemlji glave svoje devojke jerusalimske.
- 2:11 Iščileše mi oči od suza, utroba se moja uskolebala, prosipa se na zemlju jetra moja od pogibli kćeri naroda mog, jer deca i koja sisaju obamiru na ulicama gradskim.
- 2:12 Govore materama svojim: Gde je žito i vino? Obamiru kao ranjenici na ulicama gradskim, i ispuštaju dušu svoju u naručju matera svojih.
- 2:13 Koga ću ti uzeti za svedoka? S čim ću te izjednačiti, kćeri jerusalimska? Kakvu ću ti priliku naći, da te utešim, devojko, kćeri sionska? Jer je nesreća tvoja velika kao more, ko će te isceliti?
- 2:14 Proroci tvoji prorokovaše ti laž i bezumlje, i ne otkrivaše bezakonja tvog da bi odvratili ropstvo tvoje; nego ti kazivaše utvare lažne i koje će te prognati.
- 2:15 Pljeskaju rukama nad tobom svi koji prolaze, zvižde i mašu glavom za kćerju jerusalimskom: To li je grad, za koji govorahu da je prava lepota, radost svoj zemlji?
- 2:16 Razvaluju usta na te svi neprijatelji tvoji, zvižde i škrguću zubima govoreći: Proždresmo; ovo je doista dan koji čekasmo; dočekasmo, videsmo.
- 2:17 Učini Gospod šta naumi, ispuni reč svoju, koju kaza odavna; razori nemilice i razveseli tobom neprijatelja, podiže rog protivnicima tvojim.
- 2:18 Viče srce njihovo ka Gospodu: Zide kćeri sionske, prolivaj potokom suze dan i noć, ne daj sebi mira, i zenica oka tvog da ne staje.
- 2:19 Ustani, viči obnoć, u početku straže, prolivaj srce svoje kao vodu pred Gospodom, podiži k Njemu ruke svoje za dušu dece svoje koja obamiru od gladi na uglovima svojih ulica.
- 2:20 Pogledaj, Gospode, i vidi, kome si ovako učinio. Eda li žene jedu porod svoj, decu koju nose u naručju? Eda li se ubija u svetinji Gospodnjoj sveštenik i prorok?
- 2:21 Leže na zemlji po ulicama deca i starci, devojke moje i mladići moji padoše od mača, pobio si ih u dan gneva svog i poklao ne žaleći.
- 2:22 Sazvao si kao na praznik strahote moje od svuda, i u dan gneva Gospodnjeg niko ne

uteče niti osta. Koje na ruku nosih i othranih, njih mi neprijatelj moj pobi.